No. 3096. Woensdag 11 October 1939. 56ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

DE ONDERGANG VAN HET AVONDLAND

Europa's grootmachten staan tegenover elkaar in een geweldige strijd om de ideologie van dictatuur of democratie. Engeland en Frankrijk zijn daarover met het Nazidom in volledige oorlog en aan de zijde der Nazis staan min of meer de dictatuur van het Russische Bolsjewisme en het Italiaanse fascisme.

En bij het overzien van deze huidige droeve toestand van Europa, komt vanzelf weer in de gedachte het bekende woord van Oswald Spengler „de ondergang van het Avondland."

Over dit onderwerp is er na de oorlog ontzaglijk veel geschreven en wel bijzonder in de Duitse Pers van allerlei richting. Onder deze woorden werd, afgezien van verdere strekking, verstaan dat de Europese cultuur zal moeten wijken voor ene andere en dat Europa zijn eerste, de andere werelddelen beheersende of toonaangevende stelling zal moeten afstaan aan een ander werelddeel. Deze these, of wil men, deze bewering werd in die jaren al gestaafd door de toen in Europa heersende toestanden zowel op zedelijk en godsdienstig als op economisch en nog ander gebied, welke toestanden nu en dan door enkele feiten alsook door theorieën en dwaalleringen, die vrij verkondigd werden, scherp werden belicht.

Op zijn sterfbed zeide Goerres: „Verrotte volkeren leven niet weder op en ook verdorven dynastiën herleven niet. Ja, laat ons bidden voor de volken, die ten onder gaan." Ook vroeger had Goerres er reeds op gewezen, hoe volken door eigen schuld ten onder kunnen gaan, „onder de grote wereldstormen der geschiedenis."

En we hebben de waarheid van Goerres' woorden in de laatste 25 jaren, maar al te dikwijls zien bewaarheid worden, en zullen dat ook zien in de huidige oorlog.

De bekende philosoof Oswald Spengler gaf reeds voor 20 jaren zijn veel gelezen, besproken en ook veel bestreden boek uit: „Untergang des Abendlandes" 1e dl.: „Gestalt u. Wirklichkeit"; 2e d.l: „Geschichtliche Perspektiven"). Op grond van vergelijkende studie der geschiedenis der volken, ziet hij in Europa het „Avondland", dat oud geworden en doodziek is. Hij ziet zijn naderende ondergang volgens de onveranderlijke wereldwetten, daar het alle andere vroegere Staten ook zo vergaan is. Hij telt als het ware reeds de dagen van Europa's sterven. Volgens Spengler is er voor het afgeleefde Avondland geen heilkruid meer gewassen. Aan dit feit kan volgens Sp. niemand en niets meer veranderen, noch de slimste schaakzetten der politici en staatsmannen, noch de dringendste boetpreken der bedienaren van de godsdienst. Europa moet sterven! Zo oordeelt Spengler, die zijn thesis in onderdelen bewijst, doch op een der hoofdstukken dwaalt.

Met Europa's machtstelling in de politiek, die de wereld regeerde, is het voorbij. „De wereld danst niet meer zoals Europa fluit", zo las ik ergens. En hetzelfde geldt voor zijn wereldbetekenis op economische gebied. Terwijl de Europese staten zich onderling benijden en bestrijden en ten onder zoeken te brengen, staan andere volken, niet slechts Noord-Amerika maar ook Zuid-Amerika, Azië en Afrika op de loer om de economische wereldmarkt te veroveren. Op onderdelen van dit gebied is dit reeds geschied en zonder invoer van bepaalde levensmiddelen en ook van andere producten uit buiten-Europese landen schijnt het oude Europa niet meer te kunnen bestaan. Op financieel gebied ziet het er in alle grote Europese Staten zeer slecht uit. Reeds in de jaren 1914 — 1918 stroomde het Europese goud naar Amerika, waar op het ogenblik weer meer dan de helft van de goudvoorraad der gehele wereld ligt opgestapeld. Amerika is de voornaamste schuldeiser van Europa, óók van Old Engeland. Daarbij komen nog de vorderingen van private Amerikaanse banken en geldschieters aan Europese Staten, speciaal geleend voor hunne industrieën. Europa is arm, Amerika overrijk. De landbouw in Europa kan zonder invoer van buiten-Europees graan en koren noch de Europese bevolking noch de Europese veestapel voeden. Op politiek, economisch en financieel gebied heeft Europa dus zijn overmachtspositie ingeboet. Erger nog is de morele chaos, die in Europa heerst. In vroeger tijd kwam de „aristocratie van de geest" op de eerste en hoogste plaats. Tegenwoordig staat op die plaats de „aristocratie van de geldzak".

Zelfs in Nederland werden financiële zwendelaars als een Mannheimer, door mannen als Colijn, Burgemeester de Vlugt van Amsterdam, Trip en verdere directies van Nederlandse- of Amsterdamse Bank, als een welkom en gevierd vreemdeling binnengehaald.

Op de tweede plaats komt verder in deze tijd van de vergoding van de sport „de aristocratie der spieren" en dan komt sukkelend achteraan de aristocratie des geestes. Meer dan de halve wereld danst om het gouden kalf; het zegevierende geld heeft de macht en wie rijk is, is ook goed. De sportheld wordt gehuldigd alsof hij zijn land de grootste welvaart en roem bezorgde. Maar als een aristocraat van de geest sterft, dan is het al veel wanneer zijn portret komt te staan vlak onder de photo van den overwinnaar in een zesdaagse wielerwedstrijd. Geld en sport worden hoger geacht dan wetenschap en deugd en daarom wordt het geld nagejaagd als het grootste geluk. Men spreekt van de „morele chaos" die in Europa heerst. En niet zonder grond! Want de zedelijke wetten, door de natuur zelve tot behoud en vermeerdering van het menselijke geslacht gesteld, worden met voeten getreden. Men heeft het geschreven en geroepen in alle tonen: het getal der geboorten gaat schrikbarend achteruit, en men heeft geroepen, dat de achteruitgang en de tegennatuurlijke verhindering der geboorten de ondergang der oude Europese volkeren zou zijn. De „witte dood" maakt reeds meer offers! De heiligheid van het huwelijk, ook in de natuur gegrond, wordt niet geacht, men spot er mee in liedjes en variété-nummers. Het ontzettende toenemen der huwelijksscheidingen is niet het enige bewijs voor het zeldzamer worden der huwelijkstrouw. Kuisheid heet iets ouderwets en de eerbaarheid behoeft ook in het openbaar niet meer zo nauwkeurig onderhouden te worden.

En 'n omroep om geestelijke en morele herbewapening ,wordt wel heel mooi en nodig gevonden; maar tot een practische verwezenlijking van deze idealen mist men reeds de moed en de kracht.

In 1925 bezocht de toenmalige sultan van Marokko de Ville Lumière en men wilde den Afrikaansen harembezittenden heerser ook eens laten zien hoe Parijs zich „amuseerde". Men bracht hem in een der grootste variété en dancingbars. De oude heer scheen er pleizier in te hebben, maar toen men hem na afloop vroeg, wat hij er van dacht, zeide deze volgeling van Mahommed: „Dat alles is hoogst eigenaardig, doch ik kan niet begrijpen hoe Europese mannen hunne vrouwen en dochters kunnen veroorloven, zulke zaken in het openbaar te doen." Als in 't decadente Rome roept men ook nu naar „Brood en Spelen!" Met duizenden stroomt 't volk te zamen, om in bewondering toe te zien, hoe een paar helden elkaar half dood slaan of hoe een troepje windhonden zich rennend afjakkeren. Wat de tegenwoordige opvattingen van recht en gerechtigheid zijn, dat tonen niet alleen de dictatoren met hun verbreking van woorden, eden, contracten, pacten en overeenkomsten; maar ook in de burgerlijke samenleving, wordt met deze zaken op de meest lichtzinnige wijze omgesprongen.

„De ondergang van het Avondland", het verval van het oude Europa! Niet ten onrechte wordt gezegd, dat dit verval zich vooral en op de eerste plaats toont in de afval van het Christendom. Het Christendom moest plaats maken voor een nieuw Heidendom met zijn heidense cultuur en levensopvattingen. Op verschrikkelijke wijze is de laatste jaren het getal vermeerderd van hen, die leven zonder positieve godsdienst. Ook in Nederland nam het aantal der „zonder gezindte" sterk toe.

Ruim 10 jaren geleden behoorden in Frankrijk alleen rond 11.000 onderwijzers als ingeschreven leden bij de communistische partij en dan waren er nog 72.000 andere onderwijzers lid van links-socialistische verenigingen.

Al dikwijls genoeg hebben we cijfers gegeven over de beruchte bond der Goddelozen in Rusland, de toestanden op dit gebied in Duitsland. Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije, enz.

Is de ondergang van het oude Europa nabij? Zeker is het, dat het verval zich dieper en dieper doorvreet. Spengler oordeelde in 1918 al, dat zo op dezelfde voet wordt voortgegaan, deze ondergang in zowat 200 jaren een feit zal zijn. De Duitse dichteres Margot Boger schreef („Im Schritt der Zeit" van 12, II j.l. no. 112) een gedichtje onder de titel: „De muren van Europa hebben scheuren", waarvan wij de 2e strophe vertalen:

„De oude muren van Europa vallen
In zich te zaam voor stormen van de tijd;
De wachters op de torens zien wel wijd,
Maar in de bonte stad Europa schallen
Als eens in Roôm, de drinkers en de vechters;
En hoog het strijdlied der Partijen klinkt
Maar de Historie schrijft intussen verder,
Haar Epos, dat de Mensheid zingt."

Zal het oude afgeleefde Europa, van de eerste plaats verdreven, geheel ten onder gaan, of is er voor het oude werelddeel nog redding, nog herleving mogelijk?

DE ALAND-EILANDEN

In de laatste dagen, nu Rusland van de verschillende Oostzeestaten, militaire en vooral maritieme concessies afdwingt voor de Oostzeehavens, komen ook herhaaldelijk ter sprake de Aland eilanden.

Aan een artikel van J. Joesten in „The National Review" — Londen — Februari 1939 ontlenen wij:

Halverwege tussen Zweden en Finland, daar waar de Oostzee zich vertakt in Bothnische en Finse Golf, liggen de Aland-eilanden. Deze rotsige, beboste archipel, bestaande uit niet minder dan 6.534 eilanden, eilandjes en scheren, waarvan er zowat 200 bewoond zijn, biedt een bestaan aan omstreeks 18.000 mensen, voor het merendeel boeren en vissers. Hoewel de Alanders voor bijna 100% van Zweedse bloede zijn, behoort de archipel toe aan de republiek Finland.

In de laatste week van September 1938, toen de internationale spanning met betrekking tot Cechoslovakije haar hoogtepunt naderde, waren de ministeries van Buitenlandse Zaken te Stockholm en Helsinki druk bezig met hun collega's te Oslo en Kopenhagen, om 'n neutraliteitsverklaring op te stellen, welke zou worden gepubliceerd terstond na het uitbreken van vijandelijkheden op het continent. Maar het onheil bleek al veel dichter in de buurt te zijn. Even snel als de diplomaten hun verklaring konden opstellen, liep het al mis met de neutraliteit, en in de ochtend van de 29ste September bestond er geen schimmeltje twijfel meer: Helsinki en Stockholm wisten beide, dat de Aland-eilanden door een overval werden bedreigd. De enige onzekerheid was nog, wie ze het eerst zouden inpikken, de Duitsers of de Russen? Uit het Zuiden en het Oosten waren eventuele vijanden op weg naar de archipel, beide al even tuk erop om voet aan wal te zetten op de onverdedigde eilanden. De Duitsers waren het eerst op weg, maar de Russen hadden er de lucht van gekregen en zaten hen dicht op de hielen. Hun vloot was al voorbij Hangö waargenomen, toen ten slotte de wedloop werd afgelast.

Zo gespannen was de toestand geworden aan de vooravond van München, dat zowel Finland als Zweden gedeeltelijk hadden gemobiliseerd. De Finnen waren juist bezig, 4000 man te Abo te concentreren om ze naar de (gedemilitairiseerde) eilanden te verschepen, toen de Grote Vier het eens werden. En de Zweden, door hun Finse collega's gepolst over militaire samenwerking ter verdediging van de archipel, hadden reeds besloten een hulpexpeditie naar de Aland-eilanden te zenden, zodra Helsinki officieel om hulp zou verzoeken.

Eerlijk gezegd,, de overval van 29 September, die ten slotte niet doorging, moge een schok geweest zijn voor de Scandinavische regeringen, men kan niet beweren, dat hij onverwacht kwam. Al verscheiden jaren hebben militaire deskundigen de wilde wedren naar de eilanden voorspeld, die in volle gang was toen München er een eind aan maakte. Het was trouwens niet moeilijk te voorspellen, dat de Nazi's zouden proberen in de eerste uren van een oorlog met Rusland de eilanden in te pikken, en dat de Sovjets hun uiterste best zouden doen om er eerder bij te zijn. Want zowel van offensief als van defensief standpunt bezien komt de beheersing van de Aland-eilanden neer op de beheersing van het geheele Oostzeegebied ten Oosten van Bornholm — ten Westen van dat eiland is de Duitse suprematie onbetwist. Men overdrijft niet als men de Aland-eilanden „het Malta van het Noorden" noemt.

Neem eens aan, dat de Nazi's er door een snelle overval in waren geslaagd, de archipel te bezetten en er geschut en vliegtuigen heen hadden gebracht. Wat zou het resultaat zijn geweest? Het resultaat zou zijn geweest, dat de Duitse strijdmacht op de Aland-eilanden zowel Helsinki als Stockholm zou hebben beheerst. Duitsland had Zweden en Finland de wet kunnen voorschrijven en zou hen vrijwel zeker hebben gedwongen mee te doen aan 'n oorlog tegen Rusland. Maar zelfs als de twee landen erin zouden zijn geslaagd hun neutraliteit zowat te handhaven, dan nog zou de Aland-archipel voor de Duitsers de ideale springplank zijn geweest in de richting Leningrad. En als de bezetting van de Aland-eilanden gepaard zou zijn geweest met een landing op de Estlandse eilanden Dagö en Oesel (zoals dat in October 1917 gebeurde) zou het resultaat zijn geweest, dat de Russische vloot te Kronstadt werd opgesloten.

Maar neem eens aan, dat de Russen zich door een rappe overval op de eilanden zouden hebben genesteld — dan zou dat fatale gevolgen voor Duitsland hebben gehad. Immers van de vier uitvoerhavens, van waar Zweden prima ijzererts naar Duitsland wordt verscheept, kunnen er door een bezetting van de eilanden twee volkomen worden geblokkeerd (Lulea en Gävle), terwijl een derde (Oxelösund) om zo te zeggen binnen handbereik ligt. Men bedenke in dit verband maar eens, dat Duitsland in 1937 voor 58% van zijn totale invoer van ijzererts (en voor 46% van zijn totale ertsinvoer) van Zweden afhankelijk was. En zowat de helft van de 9.330.000 ton ijzererts, welke Duitsland in dat jaar uit Zweden importeerde, werd uit de bovengenoemde drie havens verscheept, de rest uit Narvik (Noorwegen). Het zou voor een sterke vijand, die zich op de Alandeilanden genesteld had, al heel gemakkelijk zijn, deze handel, en dus Duitslands belangrijkste industrieën, te verlammen.

Dat de Aland-eilanden een van de gevaarlijkste steeën van Europa kunnen zijn, stond voor strategen en diplomaten al lang vast. Vandaar dat er al zo veel pogingen zijn gedaan om er het gevaar-element aan te ontnemen. Voor de eerste maal werden de eilanden gedemilitariseerd in 1856, nadat Rusland de Krim-oorlog verloren had. In 1909 verklaarde de tsaar de demilitarisatie niet meer geldig en tijdens de wereldoorlog werd de archipel door de Russen zwaar versterkt. Maar krachtens de Conventie van 20 October 1921 werden de eilanden opnieuw gedemilitariseerd en tevens geneutraliliseerd.

Tot het jaar 1935 maakte niemand bewaar tegen deze eerlijke en verstandige regeling van de Aland-kwestie. Maar in October van dat jaar begonnen Finse nationalistische kringen, onder leiding van admiraal Gustav von Schoultz, een Baltische baron van Duitse afkomst, een breedopgezetten campagne voor het opnieuw versterken van de eilanden.

Terwijl de Finse regering zich aanvankelijk gereserveerd toonde en Stockholm zich tegen dat plan verklaarde, betuigde de Duitse pers met onverholen vreugde haar instemming. Waarom? De reden ligt voor de hand. Na de wereldoorlog hebben Duitse troepen en vrijcorpsen Finland geholpen zijn onafhankelijkheid te herwinnen. Berlijn's invloed was daardoor altijd al groot te Helsinki. En sinds Hitler aan het bewind kwam, is die oude invloed voortdurend gebruikt om Finland tot een grote Nazi-basis te maken voor de „Opmars naar het Oosten".

De Nazi's en hun Fins-fascistische Lappo-vrienden hopen, dat Duitsland en Finland, als het tot een grote oorlog komt, het fluks eens zullen worden (zo nodig met behulp van een Putsch te Helsinki) over „wederzijdse bijstand". Duitse troepen zouden dan Finlands grens naar Rusland „lenen" en de verdediging van de Aland-eilanden „op zich nemen". Te Hangö, dat de uitgang van de Finse Golf beheerst, zou het Duits eskader worden gestationneerd. En nu ligt het voor de hand, dat een flink-versterkte Aland-archipel, die op het beslissende moment door de eigenaars-in-naam aan Duitsland wordt overgedaan, voor de Nazi's van veel meer nut zou zijn dan een gedemilitariseerd en geneutraliseerd gebied.

De laatste tijd is een nieuwe merkwaardige ontwikkeling het gecompliceerde geïntrigeer om de Aland-eilanden nog ondoorzichtiger komen maken. Nadat de Zweedse sociaal-democraten zich lang tegen versterking van de archipel hadden verzet, hoorde men eensklaps geen protesten meer; de Zweedse pers van alle richtingen, met uitzondering van de communistische, sprak zich vóór versterking uit. Ten slotte verklaarde de Zweedse minister van Buitenlandse Zaken Sandler openhartig: „Ik ben van mening veranderd met betrekking tot de Aland-kwestie, want de omstandigheden zijn ook volkomen veranderd, en stellig niet in gunstige zin." En hij onthulde, dat de regeringen van Zweden en Finland al enige tijd vertrouwelijke besprekingen voerden over een remilitairisatie van de eilanden.

Terzelfdertijd deelde de Finse premier Cajander in een radio-rede het besluit der regering mee, dat er een garnizoen zou komen op de archipel.

Merkwaardiger was nog, dat de Duitse pers en haar journalistieke bondgenoten in Scandinavië de neiging aan de dag gingen leggen om niet meer de nadruk te leggen op datgene wat een paar maanden tevoren nog hun innig verlangen was geweest, ja het zelfs af te wijzen. Alleen de Lappo-pers in Finland enerzijds en de communistische bladen in Rusland en Zweden anderzijds volhardden in hun houding. Vanwaar die chaos in de openbare mening? De meest plausibele opvatting is deze: Het officiële Finland (afgezien van de militaire kaste) toont de laatste tijd een groeiende neiging om zich bij de Scandinavische politiek aan te sluiten, d.w.z. democrate in het eigen land, absolute neutraliteit in de buitenlandse politiek. Dit streven, dat naar men mag aannemen niet los staat van zekere Britse invloeden, schijnt het vertrouwen der Duitsers, dat zij Finland als een instrument kunnen gebruiken, ietwat te hebben geschokt. Maar als zij dus niet de zekerheid hebben, dat de Aland-eilanden hun netjes worden uitgeleverd, dan zien de Duitsers de eilanden uiteraard liever onverdedigd.

De enige mensen ter wereld, wier opvattingen omtrent de Aland-kwestie nooit ook maar de geringste wijziging hebben ondergaan, zijn de Alanders zelf. Zij koesteren een oud en grondig wantrouwen jegens Finland en beschouwen een garnizoen, zelfs al wordt dat op de eilanden zelf gerecruteerd, als een begin van „verfinsing" en van het einde van hun dierbare autonomie. Zij wrokken dan ook over de wijziging van Zwedens houding in dezen. Zij hadden gehoopt, dat Stockholm hun belangen onder alle omstandigheden zou hebben behartigd, en nu zien zij hun voorrechten verkwanseld door hun eigen bloedverwanten en beschermers. De leuze der eilanden was altijd: „Geen kanonnen hier — en laat ons rustig onze kool verbouwen". En thans zien zij het gebeuren, dat hun land toch weer geremilitariseerd wordt.

Minister Sandler hield in November j.l. een opmerkelijke rede, waarin hij o.a. zeide: „De regeringen van Zweden en Finland zagen zich op forse wijze vóór de noodzakelijkheid geplaatst, snel maatregelen te nemen teneinde de neutraliteit der Aland-eilanden te waarborgen".

Tot zover het artikel.

Onze lezers zien zelf wel hoe in de laatste maand door het samengaan van Duitsland en Rusland de situatie geheel veranderd is.

Maar des te duidelijker blijkt eruit, hoe het Duits-Russische pact een monsterverbond is, waaruit op de duur de grootste nadelen voor Duitsland zelf zullen voortkomen,

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Wie in de tot nu toe gevoerde strijd het meeste voordeel wint, dat zijn de Sovjets. Wat er indertijd bekend geworden is over het Russisch-Duitse non-agressiepact, is zoals later bleek uit de verdeling van Polen, die toen ook vastgesteld werd, slechts een klein deel geweest te zijn om de wereld zand in de ogen te strooien. Dat er toen verder ook nog meer besloten is omtrent de Russische actie in de Baltische staten is ook zeer waarschijnlijk, of wanneer dat niet het geval was, dan maakt Rusland thans gebruik van de strijd waardoor Duitsland vastgehouden wordt om in het Oosten zijn invloedsferen uit te strekken, ja zelfs om de territoriale rechten en de souvereiniteit dezer landen op de ergste wijze te schenden. Dat is reeds gebeurd met Estland, met Letland en gisterenavond is het contract met Lithauen getekend, terwijl met Finland nog wordt onderhandeld. Het verluidt, dat Finland onwillig is aan Rusland toe te geven, speciaal in verband met de Alandeilanden, over welk belangrijk strategisch punt, we elders in dit Blad een artikel hebben overgenomen.

Wat zou Duitsland nog een jaar geleden te keer hebben gegaan tegen deze overweldiging van Rusland. En nu moet Duitsland lijdelijk toezien, en mag het zelfs nog zijn tevredenheid betuigen over dit alles en ook hierover, dat Rusland zonder slag of stoot met de grootste buit is gaan lopen van Polen, waarvoor Duitsland 90 duizend man, volgens cijfers van Hitler, heeft opgeofferd.

Duitsland zelf zal in de [illegible] in zijn bestaan erger worden bedreigd door Rusland, dan indertijd door Engeland en Frankrijk. Maar daarmee ontstaat ook een groot gevaar voor Europa. Ook Engeland en Frankrijk mogen dit nu inzien, nu zij overwegen de vredesvoorstellen van Hitler.

Algemeen is de opinie, dat deze voorstellen geen basis vóór besprekingen kunnen voormen. Maar...... is er nog geen andere weg open om Europa te beschermen tegen het oprukken de bolsjewisme

Moge het woord van Paus Pius XII nog eens worden overwogen. In deze dagen zijn van bijzonder belang óók de woorden, welke hij onlangs sprak tot de Belgische ambassadeur bij het aanbieden van zijn geloofsbrieven en welke rede we hier laten volgen:

De aanvang van uwe zending valt samen met een tragische ure in de geschiedenis der mensheid, een uur, dat Ons hart met diepe droefheid vervult. Wat, na het jongste wereldconflict, d

angst en de schrik der volken was, is andermaal werkelijkheid geworden. Een catastrofe van niet te meten omvang is over de wereld gekomen, want deze nieuwe oorlog doet reeds de Europese bodem schudden op zijn basis en vooral teistert hij het grondgebied van een katholiek volk en geen menselijke vooruitziendheid kan berekenen, wel ontzettende slachting hij zal aanrichten.

Noch is te voorzien, welke uitbreiding hij zal aannemen en welke opeenvolgende complicaties er de gevolgen van zullen zijn.

Uwe excellentie heeft terecht gewezen op de pogingen, tot het laatste ogenblik toe ondernomen door den Belgischen souverein, om de bedreigde vrede te redden en de volken te vrijwaren van de ernstigste rampen. Maar wie kon vuriger wensen, die edelmoedige pogingen te steunen dan de vader der Christenheid?

Door de plichten van Ons Apostolisch ambt boven de particuliere conflicten gesteld, en in Onze Vaderlijke bezorgdheid wakend over het ware welzijn van alle volken, zagen Wij met een smartelijke beklemming des harten van dag tot dag deze ramp naderen, welke moest komen als een onvermijdbaar gevolg van het prijsgeven van het beginsel van onderhandelen en van het grijpen naar gewapend geweld.

Wij behoeven niet te herhalen, hoe het vooruitzicht van zo'n groot ongeluk Ons onophoudelijk vergezelde sinds de eerste dag van ons Pontificaat; hoe Wij tot het uiterste ogenblik van het uitbreken der vijandelijkheden niets nagelaten hebben wat in Ons vermogen lag, om hetzij door gebeden en openbare aansporingen, hetzij door herhaalde vertrouwelijke en duidelijke demarches de geesten voor te lichten over de ernst van het gevaar en om hen te brengen tot loyale en vredelievende onderhandelingen op de enige soliede en duurzame grondslag van rechtvaardigheid en liefde.

Rechtvaardigheid, welke evenzeer aan de zwaksten niet minder dan aan de sterksten moet bewezen worden. Liefde, welke voor de afdwalingen van het egoisme behoedt, zo dat het recht van de een bewaard blijft, zonder dat het recht van de ander niet vergeten, geloochend of positief geschonden wordt.

Thans staan ongelukkigerwijze het kanongebulder, het tumult van de strijdende legers en de snelle ontwikkeling van de oorlog op het punt, alle andere geluiden te overstemmen.

De reeds ontketende vijandelijkheden in sommige sectoren schijnen thans met de snelheid van de bliksem de wegen te versperren voor de kampioenen van de vrede, die gisteren nog toegankelijk konden schijnen voor wederzijdse goede wil.

Bij zulk een staat van zaken richten Wij Onze gebeden tot God, Die de harten der mensheid in Zijn handen heeft, opdat Hij de dagen der beproeving bekorte en opdat Hij voor de volken, bedreigd door een onuitsprekelijke ramp, nieuwe wegen opent, welke leiden naar de vrede, voordat de tegenwoordige brand zich uitbreidt tot een universele catastrofe.

Daar Wij — hoewel onwaardig — de Stedehouder zijn van Hem, die op aarde is neergelegd als de Vredesvorst en gesteund als Wij Ons voelen door de gebeden der gelovigen en gesterkt door de zekerheid, dat Wij met Ons hebben een ontelbaar aantal zielen van goede wil, zullen Wij niet ophouden, zorgvuldig de gelegenheden te zoeken, welke zich wellicht voordoen, om de volken, die thans onder elkander verdeeld zijn, opnieuw te leiden naar een vrede, eervol voor allen en vooral in overeenstemming met het menselijke en christelijke geweten, een vrede, die de vitale rechten van een ieder waarborgt, benevens de veiligheid en de rust der volken en vervolgens, indien zulks niet mogelijk mocht zijn, zullen Wij er naar streven, de verschrikkelijke, reeds toegebrachte wonden te verzachten, of tenminste die, welke in de toekomst zouden kunnen worden toegebracht.

In dit verband herinneren Wij met grote voldoening aan de verklaringen, waarmede de oorlogvoerend mogendheden bij het uitbreken van het conflict openlijk en met name hebben bevestigd haar verlangen, tijdens de oorlog de wetten der menselijkheid te eerbiedigen en de reeds tot stand gekomen overeenkomsten na te komen.

Wij willen daarom op geheel bijzondere wijze de hoop uitspreken, dat de burgerbevolkingen gespaard zullen blijven van iedere directe militaire operatie, dat in de bezette gebieden het leven, het eigendom, de eer en de godsdientige gevoelens der bewoners geëerbiedigd zullen worden, dat de krijgsgevangenen menselijk zullen worden behandeld en zonder belemmeming de vertroosting en versterking van de godsdienst zullen kunnen ontvangen en dat van het gebruik van giftige gassen zal worden afgezien."

EMMASTAD.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Vacantie-bussen.

Gedurende deze vacantieweek zullen weer iedere dag ,te beginnen met Dinsdag, 10 October, enige bussen vertrekken voor het vervoer van schoolkinderen naar Piscaderabaai. Vertrek van Groentemarkt Negropont via Canario om 9 uur v.m.; terug van Piscaderabaai om 11.30 v.m.

De kaarten welke de vorige maal werden uitgereikt, kunnen thans weer worden gebruikt. Nieuwe kaarten kunnen door leden van de Sportclub worden aangevraagd bij den Heer van Kekem.

Korfbal.

Na een lange rustpoos zal Vrijdag, 13 October a.s. om half vijf een twaalftal van „ASIENTO" een oefenwedstrijd spelen tegen „VAN ENGELEN". De spelers en speelsters zullen tijdig hun aanschrijving ontvangen.

Het twaalftal zal tevens nog nader in de krant worden bekend gemaakt.

Hockey.

Donderdag 12 October a.s. mixed wedstrijd tussen de volgende elftallen. Aanvang 4.40 n.m. **precies.**

WIT

Hartgers
v. Doeland Mevr. v.Mourik-Broekman
Mej. Struving Kuipers Mej. den Boef
v. Altena Mej. v. Oenen Mourik-Mej. Specht-Grijp Brepols

Broek Mevr. Deelen Deelen
Mej. Coppoolse Bakker
Mej. Philipszoon v. Beveren
Mevr. Zaalberg
Mevr. de Nieuwe Grasman
de Ridder

ROOD

Scheidsrechter: Lotman
Reserves wit: Kogeler, van Cogh, Jahknegt.
Reserves rood: Meyeringh, Zaalberg, Breedveld.

Afschrijvingen slechts bij uiterste noodzaak aan HH. Zaalberg en de Boer (TA).

SHELL GOLF CLUB.

Het „Safety-first" tournament behoort voor dit jaar wederom tot het verleden.

De finale welke Zondag gespeeld werden, waren zeer spannend. Na de ochtendronden was met geen mogelijkheid te zeggen wie de eventuele winnaars zouden zijn. Uiteindelijk bleek het zwakke geslacht toch te sterk te zijn voor de vertegenwoordigers van de andere sexe, die beiden hun partij verloren.

De uitslag was:
finale om 1e of 2e prijs
Mevrouw Bouman wint met 2 en 1 van Hr. Themans.
finale om 3e of 4e prijs
Mevrouw Becker wint met 4 en 3 van Hr. Bloomfeld.

Bij ontstentenis van den voorzitter, de Hr. Korthals, werden na afloop de prijzen met een hartelijk speechje door den Hr. Bloomfeld aan de winnaressen en winnaars uitgereikt.

NAM U REEDS VERDUISTERINGSMAATREGELEN VOOR UW WONING? DOE DIT VOOR HET TE LAAT IS.

CURACAO.

HULP-ACTIE RAMP „WILLEM v. EWIJCK".

Het „Marine Rampen Fonds" op de bres.

Direct geven is thans dubbel geven.

Men schrijft ons:

Korte tijd geleden is ter hoogte van Terschelling, H. Ms. Mijnenveger „Willem van Ewijck" door een ramp getroffen, een ramp die het leven kostte aan niet minder dan 30 opvarenden van dit schip.

Een golf van ontroering ging door Nederland, bij het vernemen van de mare, dat 30 ferme kerels, tijdens de uitoefening van hun werk ten dienste der gehele Nederlandse gemeenschap, omkwamen. Dubbel spreekt de tragiek dezer catastrophe, nu zij geschiedde in een tijd, dat de Marine haar prachtig werk verricht inzake waarborging der Nederlandse neutraliteit.

Reeds vernamen wij, dat er stemmen opgingen om de nabestaanden van de slachtoffers op enigerlei wijze te steunen, en dat bewijst, dat men bereid is spontaan iets van de nood te lenigen, die een deel der nabestaanden te dragen krijgt.

Welnu, Nederland bezit een instelling, ten doel hebbende het verlenen van steun aan het militaire Marinepersoneel en hun nagelaten betrekkingen bij rampen, het bekende „Marine Rampen Fonds 1914—1919", het Fonds, dat ook het initiatief genomen heeft voor de oprichting van het monument „Voor hen, die vielen", aan de voet waarvan, de dag na de ramp, namens Koningin Wilhelmina een krans gelegd werd.

Dit Fonds, waarvan in het bestuur zitting hebben vertegenwoordigers van officieren en onderofficieren der Koninklijke Marine, stelt zich ook thans weder ten doel het in ontvangst nemen van gelden ten bate der slachtoffers en hun nabestaanden. Het hoopt en verwacht, dat de giften rijkelijk zullen vloeien. Zo ooit, dan is hier hulp nodig. maar evenzeer geldt: verstrek deze hulp spoedig, zo mogelijk nog vandaag. De naam van het Fonds waarborgt een zo efficiënt mogelijke uitkering der gelden.

Het is aan te bevelen, dat reeds gestorte gelden bij andere instellingen en comité's ook aan het Fonds worden overgemaakt, teneinde versnippering te voorkomen.

Steunt het Marine Rampen Fonds, en verricht daarmede de ereplicht van den Nederlander, die thans stoffelijk bewijzen kan dat hij iets over heeft voor het werk dezer wakkere mannen van de Nederlandse Marine. Men storte zijn gift op girorekening no. 113397 te Den Helder ten name van het Marine Rampenfonds of bij de Rotterdamse Bankvereniging aldaar.

Penningmeester van het fonds is de heer S. Koning, Directeur N.V. Drukkerij en Uitgeverij v.h. C. de Boer Jr., Den Helder.

DE EERSTE VERDUISTERINGSPROEF OP CURAÇAO.

Enkele weken geleden is een publicatie blad verschenen, betreffende de luchtbescherming op Curaçao, waarin ook voorgeschreven is dat oefeningen zullen worden gehouden, opdat de nodige ervaringen kunnen worden verworven omtrent de wijze, waarop bij bescherming tegen luchtaanvallen door de daartoe ingestelde diensten en belanghebbenden moet worden samengewerkt.

Deze oefening nu zal voor het eerst plaats hebben op Maandag 23 October des avonds van 8 tot half tien.

In verband met deze oefening deelde Luitenant E. C. J. M. van de Laarschot Maandagmorgen het een en ander aan de pers mede.

Beginnen we met te zeggen, dat ingevolge het luchtbeschermingsbesluit de overheid het recht heeft verschillende maatregelen te nemen en hen, die aan de door de overheid gegeven bevelen niet voldoen, eventueel te kunnen straffen. De luchtbeschermingsoefening, waarbij Curaçao wordt verduisterd, is dus niet iets, dat men maar weinig serieus behoeft te nemen, doch is iets, dat in alle opzichten door alle bewoners van Curaçao met grote ernst dient te worden opgevat.

Bijzondere aandacht wordt dan ook gevraagd voor deze en nog nadere mededelingen die in de komende weken zullen gegeven worden.

Curaçao geheel en al in het duister te leggen, is praktisch uitgesloten en het is dan ook niet de bedoeling, om dat te doen.

In de haven en bij de C.P.I.M. b.v. zal men moeten blijven doorwerken.

In beide bedrijven zal men dus, zij het een minimum hoeveelheid, licht moeten hebben, terwijl het bovendien mogelijk is, om door het nemen van speciale maatregelen dit licht nog af te schermen, zodat het van enige hoogte vrij moeilijk is te zien.

De samenwerking met de C.P.I.M. aldus Luit. v.d. Laarschot is ideaal. En men heeft daar dan ook de middelen om met een minimum van licht door te werken en bovendien dit licht nog tegen lichtuitstraling af te dekken. In de haven eveneens. Speciaal daarvoor aangewezen technici zijn met de verduistering van C.P.I.M. en haven belast.

Van meer belang zijn dus hier te bespreken de maatregelen, welke door de bewoners van Willemstad, Emmastad, Rio Canario, Groot Kwartier, Julianadorp, Bullenbaai, Santa Barbara, enz., enz., zullen moeten worden genomen, en welke de Beurs heel duidelijk als volgt beschreven heeft:

Vooraf dient 'n waarschuwing te gaan! De luchtbeschermingsoefening zal op Maandag 23 October om acht uur beginnen en om half tien als geëindigd worden beschouwd. Gelukkig is Nederland nog niet in oorlog en wij allen hopen, dat ons moederland en dus ook Curaçao, nimmer in oorlog zal komen. Maar wanneer het eens zou gebeuren, dan zal, wat nu nog oefening is, een gewone toestand worden, waaraan we ons, zij het moeilijk zullen moeten wennen.

Hieruit volgt, dat men niet de volgende houding moet aannemen:

Aangezien op 23 October het gouvernement op de uitgebreidst mogelijke schaal een verduisteringsoefening houdt en anderhalf uur lang geen licht door mijn ruiten naar buiten mag dringen, draai ik dus doodgewoon het licht uit en wacht tot die anderhalf uur voorbij zijn!

Het is duidelijk dat deze houding fout is. Want, indien ons land werkelijk in de oorlog wordt betrokken, wat helaas niet is uitgesloten, dan zal men niet dag in, dag uit des avonds zonder licht in huis kunnen rondscharrelen. Men moet dus thans maatregelen nemen, om binnenshuis licht te hebben en toch er voor te zorgen, dat het licht niet naar buiten uitstraalt.

Het eenvoudigste is om de jalouzieën te sluiten, of wat effectiever zal zijn, de houten vensters, die menigmaal, vooral voor de oudere huizen, aanwezig zijn. Mocht het sluiten van de jalouzieën niet afdoende blijken, dan zijn er nog middelen te over, zoals het ophangen van zwarte doeken. Hierover komen later nog publicaties, terwijl men reeds thans thuis de nodige proeven nemen kan.

Dus het parool luidt: **op 23 October hebben we thuis wel licht aan, zij het ook bescheiden licht, dat wij nodig hebben, terwijl we niet direct nodige lichtpunten niet aandoen, en verder er voor zorg dragen, dat het licht op geen enkele wijze naar buiten uitstraalt.**

De straatverlichting zal geheel worden gedoofd, zodat het met het oog op de diepe duisternis, die in de stad zal heersen, het niet raadzaam is om in de betrokken uren uit te gaan. Etalageverlichting is natuurlijk verboden, terwijl evenmin lichtreclames in deze uren zullen mogen branden.

Het autoverkeer zal gewoon mogen voortgaan, doch de lampen zullen geheel en al afgeschermd moeten worden, hetgeen met zwarte doeken, waarin een kleine blauwe opening wordt gelaten, mogelijk is. Ook hieromtrent volgen nog nadere mededelingen.

Het is uiteraard noodzakelijk om gedurende de duisternis uiterst voorzichtig te rijden. Op bepaalde verkeerspunten zal men de richting met witte kalk of witte verf aangeven.

De radio, in casu de Curom zal bij een en ander een belangrijke rol spelen. Door de radio zullen reportages gegeven worden van het verduisterd Curaçao. Men zal door de radio ook aangeven, dat hier of daar een lichtplek zichtbaar is en het is niet onmogelijk, dat de stem van de omroeper plotseling het huis van een eerzame familie binnenrolt en mededeelt, dat juist het huis van deze eerzame familie een lelijke lichtschijn doorlaat!

In patrouilles van drie man zal men naar lichtlekken speuren, ook vanaf hoge punten zal men zoeken naar schijnsels in de duisternis, terwijl tenslotte vanuit een vliegtuig het verduisterd Curaçao zal worden waargenomen.

Het centrum van de lichtspeurdersdienst wordt gevestigd in het hoofdbureau van politie. In dit centrum zal ook een groep vrijwilligers van het rode kruis aanwezig zijn die ogenblikkelijk uitdrukt, wanneer tengevolge van de duisternis hier of daar een ongeluk mocht ontstaan. Niet alleen dat leden van de Eerste Hulp bij Ongelukken op de hoofdwacht van het politiebureau worden gestationeerd, maar ook op andere plaatsen zullen zij aanwezig zijn, om hulp te verlenen, waar dit nodig mocht zijn.

Vooreerst menen we het thans bij deze beschrijving van de bedoeling der oefening en van de voornaamste lijnen waarlangs een en ander wordt uitgevoerd, te kunnen laten. Echter niet zonder nogmaals onze lezers op te wekken, reeds nu maatregelen op te nemen, om op 23 October klaar te zijn en kans te zien het huis effectief te verduisteren, **zonder evenwel het licht uit te doen.**

Dit laatste is eigenlijk de kern van alles. Draagt er zorg voor, dat gij niet tot degenen behoort, die gemoedelijk het licht uitdraaien en daarmede praktisch wel aan de oefening meedoen, doch niet op de wijze, die in geval van oorlog, waarop alles is gebaseerd, mogelijk en gewenst is.

Met een klein beetje goede wil, zo geloven we, zal deze eerste verduisteringsproef slagen.

BEKENDMAKING.

De Administrateur van Financien in Curaçao maakt bekend, dat met ingang van heden voor de betaling van grondbelasting, gebruiksbelasting, inkomstenbelasting, rekeningen wegens waterlevering door de landswatervoorzieningsdienst, telephoonabonnementen en schoolgelden door den Koloniaal Ontvanger op Curaçao cheques op de Hollandsche Bank Unie N.V. en de Maduro en Curiel's Bank N.V. worden aangenomen.

De cheques dienen te worden gesteld ten name van den Koloniaal Ontvanger op Curaçao.

Bij de toezending of afgifte van de cheques moeten de betrekkelijke aanslagbiljetten of invorderingsformulieren worden overgelegd.

De aandacht van belanghebbenden wordt er op gevestigd, dat het bedrag cheques tevens eventueele boeten en vervolgingskosten dient te dekken.

Zoolang de cheques bij de bankinstellingen, waarop zij zijn afgegeven, niet zijn verrekend, kan door den betrokkene aan de door middel van de cheques gedane betalingen geenerlei aanspraak worden ontleend.

Zoodra van de bankinstellingen, waarop de cheques zijn afgegeven, bericht is ontvangen, dat de cheques zijn verrekend, worden de daarbij overgelegde aanslagbiljetten of invorderingsformulieren gekwiteerd teruggezonden.

De Administrateur van Financien voornoemd,

3—1 FRANKE.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND
Groep Nederlandsche Antillen.

JEUGD-BIOSCOOPVOORSTELLING

Op Vrijdag 13 October a.s. in ROYY, aanvang 5 uur n.m.

Vertooning der rolprenten

No. 1 De Kattenbijeenkomst (gekleurde film)
2 Het Concert (teekenfilm met Betty Boop)
3 Profilti Nieuws, o.a.
De Nationale Vlootrevue.
De verjaardag van H. K. H. Prinses Juliana.
4 Een bezoek aan Japan (gekleurde film)
5 Mijnheer Snaterbek speelt golf (gekleurde film)
6 Curaçao viert feest (opgenomen door Foto Fisher)
7 Profilti Nieuws, o.a.
De verdediging van Nederland
Het bezoek van H.M. de Koningin aan Belgie.
8 Betty Boop ontvangt bezoek (teekenfilm)
9 Charley Chase als taxi chauffeur (klucht).

Voor leden en kinderen onder geleide van leden van het A.N.V. wordt een gedeelte van het balkon vrijgehouden tot 10 minuten vóór aanvang der voorstelling.

TOEGANGSPRIJZEN

voor kinderen	Balkon	F. 0.30	Beneden	F. 0.15
voor volwassenen	„	0.50	„	0.30

VERDUISTERINGSOEFENING.

De luchtbeschermingsdienst deelt mede dat gedurende de verduisteringsoefeningen op 23 October, het Rode Kruis haar medewerking zal verlenen door het bezetten van een aantal eerste hulpposten. Voor de plaats van deze posten wordt verwezen naar de mededelingen, welke onder de algemene gedragsregels zijn afgedrukt.

BOETE.

Toen een dertig jaar geleden in Holland de wet op het arbeidscontract verscheen, werd er wel eens dit liedje gezongen: „Allemaal maar verplichtingen voor de werkgever, die zo'n wet meebrengt."

Dat zelfde liedje, het zou wel vreemd zijn, als het niet gebeurde, zal ook wel hier door de een of ander gezongen worden, maar laat men nu eens, niet vergeten, dat de werknemer vanzelfsprekend in de meest ongunstigste conditie is, m.a.w. het gemakkelijkst van de twee, werkgever en werknemer onrechtvaardig kan bejegend worden.

Laat men ook niet zeggen: „Die rompslomp hebben we hier niet nodig". Hoeveel mensen hier op Curaçao leven er op een arbeidscontract? Ja, nog beter zou men de vraag andersom kunnen stellen: „Hoeveel mensen op Curaçao leven er zonder een arbeidscontract?" Mensen, die het belang van deze hervormingen in het burgelijk wetboek niet zien, komen niet op voor volksbelang!

Onder de verschillende dingen die deze wet regelt, zien we ook de boete handeld.

Boete is altijd iets onaangenaams, maar het wordt dubbel onaangenaam, als de boete zo wordt, dat men het merkt aan zijn boterham, als door boete ons loon minder wordt.

Een werkgever kan vorderen, dat het werk goed verricht wordt en kan ook zijn maatregelen treffen, maar begint hij met een boete, die bestaat in het aftrekken van enkele dubbeltjes van het salaris, dan is men heet.

Het is alsof men zeggen wil: „Blijf daarnu af, dat is mijn boterham en daar kan ik toch ook niet buiten, gelijk geen enkel mens." Men voelt zich door boete gauw onrechtvaardig behandeld. En daarom begrijpen wij ook niet, dat sommige werkgevers hun heil zo bij uitstek in boete zoeken, er zijn wel andere middelen om hun doel te bereiken, dat n.l. het werk goed gedaan wordt. We vinden het niet politiek, ofschoon, nogmaals, zij er recht toe hebben boete op te leggen, maar dan tot zekere hoogte.

Tot zekere hoogte en daarom verheugt het ons, dat in de hervormingen ook is opgenomen een bepaling, dat boete opleggen vooraf moet beschreven zijn in het contract en dan tot op de cent precies af, zodat niet een weer strengere chef in eens de boetes kan gaan verdubbelen.

Bovendien lezen we ook, dat de boete in één week niet hoger mag zijn, dan het loon van een dag. Daar steekt natuurlijk ook de overtuiging achter: de overtreding moet niet zo gestraft worden, dat men juist in het formele, het loon te zwaar gestraft wordt. Bovendien vele weeskinderen zijn kostwinners, treft daarin uw straf niet het gezin direct, maar eerst de werkman persoonlijk. Door boete van ontneming van een aanmerkelijk gedeelte van het loon, wordt de hele familie beroofd van brood. Doch het is veel beter een bestraffing, zo nodig, te zoeken voor de werknemer persoonlijk, terwijl men hem toch het loon voor zijn familie laat.

De materie, die moet worden omschreven, is niet eenvoudig, maar daarom zijn we des te blijer, dat men het nu eindelijk geprobeerd heeft, door deze hervormingen in het burgerlijk wetboek van Curaçao voor te stellen.

Begrijpelijk doet men dat niet in twee a drie artikeltjes.

X.

OPLEIDING VOOR LANDMACHINIST.

Reeds enige tijd geleden werd bericht dat door enkele belangstellenden in het technisch onderwijs hier ter plaatse werd gemeend, dat de mogelijkheid, hier een diploma voor landmachinist te kunnen verwerven, in een behoefte zou voorzien.

In opdracht van Z.E. den Gouverneur, werd in overleg met de examencommisie, welke in Nederland deze examens afneemt, een regeling ontworpen waardoor het mogelijk werd hier reeds dit jaar een examen af te nemen voor het Voorlopige Diploma Landmachinist. Voor dit examen bleek zeer veel belangstelling te bestaan en reeds spoedig had zich een voldoend aantal candidaten opgegeven om het examen te kunnen doen doorgaan. Evenwel bleek, dat er ook veel belangstelling bestond van diegenen die meenden nog onvoldoende voorbereid te zijn om aan dit examen te kunnen meedoen en werden die het eerste examen alleen diegenen bereikt die reeds op de een of andere wijze zich de nodige kennis hadden kunnen eigen maken om met kans op succes te kunnen deelnemen. Waar nu de wens bestond ook hen te bereiken die zich nu nog niet durfden wagen en bovendien ook de wens bestond de gelegenheid te openen om voor de hogere diploma's examen te doen, ontstond als vanzelf behoefte aan een geschikte opleiding voor deze examens.

Het initiatief werd genomen om tot de oprichting van een avondschool te geraken waar voor deze examens wordt opgeleid met een zodanige lesindeling, dat ook degenen die in een wachtenstelsel dienst doen de lessen zouden kunnen volgen. Dank zij het Gouvernement konden de financieele moeilijkheden opgelost worden en dank zij verdere toegezegde medewerking zal zoveel mogelijk ieder in de gelegenheid worden gesteld de lessen zonder verzuim bij te wonen zodat thans, bij voldoende deelname op Donderdag 19 October a.s. met de lessen zal kunnen worden begonnen. Hier doet zich dus voor velen weer een mooie gelegenheid voor om zich verder in hun vak te bekwamen en diploma's te verwerven welke van groot nut zullen blijken te zijn om hun positie, in de bijuitstek technische bedrijven hier ter plaatse, te verbeteren. Het is dan ook te hopen, dat velen deze gelegenheid zullen benutten om hun kennis te verrijken om zich zodoende te plaatsen boven degenen die deze gelegenheid niet hebben benut. Wij hopen, dat het bovenstaande een opwekking moge zijn voor hen die nog mochten aarzelen om de handen uit de mouwen te steken, om zich tijdig voor dezen cursus op te geven. Zoals reeds per advertentie werd bekend gemaakt, kan aanmelding schriftelijk plaatsvinden bij den Heer Inspecteur v.h. Onderwijs, Fort Amsterdam en mondeling bij den Heer Schouten Directeur v.d. Ambachtschool alhier.

M.S. „COLOMBIA".

Het m.s. „COLOMBIA" wordt a.s. Zondagmorgen om 6 uur te Curaçao verwacht en vertrekt Woensdagmorgen om 6 uur naar Pto. Limon, volgens de gebruikelijke route.

EEN VOORSPELLING?

Is het een helderziende of een grappenmaker die ons het volgende toestuurde?

Rede van Adolf Hitler bij het sluiten van de vrede in 1944.

Ik spreek te Londen op het historisch ogenblik dat ik het Britse Rijk onder mijn protectoraat heb genomen.

Gouwleider Roosevelt heeft ons de Ver. Staten als koloniën aangeboden. Ik aanvaard dit aanbod in naam van gerechtigheid en vrede.

Ik benoem Hermann Göring tot Tsaar aller Russen en heb Alfred Rosenberg benoemd tot Paus van Rome.

Ik verklaar thans plechtig in Europa geen verdere eisen meer te hebben en heb gouwleider Daladier opgedragen deze rede in het Frans te vertalen.

VREEMD, VREEMDER, VREEMDST.

Het was **vreemd** dat er aan den predikant op Aruba *f* 600.— vergoed werd voor het gebruik van vervoermiddelen, en aan de prot. leraar op Bonaire *f* 1500.—, terwijl er aan de vier pastoors te samen op Aruba maar *f* 160.— voor het zelfde doel vergoed werd.

Het was **vreemd**, dat de pastoor van de Playa niets vergoed kreeg, terwijl hij toch parochianen heeft wonen verder als Piedra Plat en in groter aantal.

Nog vreemder, dat, toen indertijd de landraden van Aruba, deze onbillijkheid in een wenselijkheidsbegroting trachtten te herstellen, deze onbillijkheid door het Bestuur gehandhaafd werd.

Het was nog **vreemder**, dat deze vergoedingen werden afgeschaft met 1 Januari 1939.

Maar het **vreemdst** van alles is, dat nu weer aan de predikant op Aruba *f* 600.— en aan de leraar op Bonaire 480 gulden is toegekend voor vergoeding, terwijl de pastoors niets zullen krijgen.

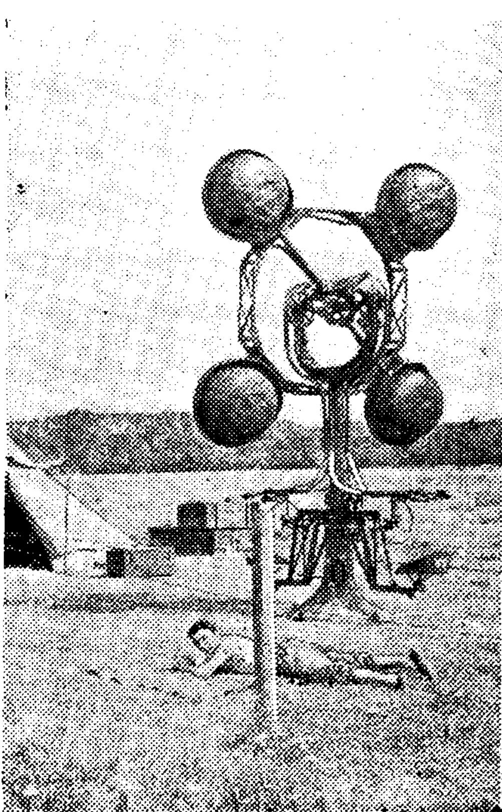
Nederland is toch maar een fijne Protestantse natie!!

DE BELASTINGSCHULDIGEN.

Op verzoek van de betrokken belastingautoriteiten vestigen wij de aandacht van het publiek op de waarschuwingen, die enige dagen geleden door den Koloniaal Ontvanger in de dagbladen werden geplaatst en waarbij er aan werd herinnerd, dat reeds de laatste September van de Grond- en Gebruiksbelasting over het belastingjaar 1939 drie termijnen zijn verschenen en dus betaald hadden moeten zijn.

Mede in verband met de tijdsomstandigheden ligt het in het voornemen voortaan stipt de hand te houden aan de verplichting, dat de kohierbelastingen in termijnen betaald moeten worden, **zodat men dus met betaling van zijn aanslagen niet meer** kan wachten totdat het belastingjaar geheel is verstreken.

Derhalve zal één dezer dagen tegen een ieder, die in gebreke bleef om op zijn aanslagen in de Grond- en Gebruiksbelasting over het belastingjaar 1939 minstens drievierde gedeelte te voldoen, de gebruikelijke vervolging worden ingesteld door middel van aanmaning en dwangschrift.

Een „mechanisch oor" in de nabijheid van Parijs. Hiermee kan men reeds op grote afstand vliegtuigen horen.

De daaraan verbonden vrij hoge kosten kan men zich besparen en met het oog daarop menen wij goed te doen, om onze lezers aan te bevelen om zich er nog eens terdege van te overtuigen, of zij hun verplichtingen nakwamen en indien zulks niet het geval mocht blijken te zijn, daaraan alsnog onmiddellijk te voldoen.

In dit verband zij men ook thans reeds gewaarschuwd voor wat betreft de betaling van de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1939/40. Hiervan is aan het einde van deze maand de eerste helft verschuldigd, zodat de achterstalligen daarvan in het begin van November de eerste moeilijkheden zullen ondervinden.

Wij zijn gemachtigd hieraan nog de mededeling te verbinden, dat vorenstaande vanzelfsprekend niet geldt voor al degenen, met wien namens den Koloniaal Ontvanger een regeling is getroffen om al hun achterstallige belastingschulden op een overeengekomen wijze af te betalen, indien deze regeling tevens de Grond-, Gebruiks- en Inkomstenbelasting over het jaar 1939 omvat en de betrokkene steeds volgens de gesloten overeenkomst heeft betaald.

LUCHTDIENST AIR FRANCE.

De agenten van de Air France melden ons:

„Naar aanleiding van een schrijven, „dat wij van den Heer Noizeux, ver- „tegenwoordiger van de Air France „voor Zuid Amerika, mochten ontvan- „gen, hebben wij de eer U mede te „delen, dat de luchtdienst van de Air „France, na een week oponthoud, „weer gewoon wordt voortgezet zon- „der enige wijziging in de dienst-rege- „ling of de tarieven."

NEDERLAND.

ONZE OPPERBEVELHEBBER VAN LAND- EN ZEEMACHT.

Een krachtige figuur.

De man, op wien in deze dagen een ontzaglijke verantwoordelijkheid drukt, die in de laatste instantie over alle zaken, de Defensie betreffende, heeft te beslissen, is de onlangs benoemde Opperbevelhebber van Land-en Zeemacht, Zijne Excellentie Generaal I. H. Reynders.

Aan een artikel over den persoon van generaal Reynders, geplaatst in het Utr. Dgbl., dat een onderhoud heeft gehad met een zijner persoonlijke vrienden, ontlenen wij o.m. het volgende:

Sinds generaal Reynders in 1934 werd benoemd tot chef van de Generale Staf — welke functionaris niet voor het voetlicht treedt, al komen ook in vredestijd alle draden bij hem samen — is hij onmiddellijk begonnen met het organiseren van een permanente grensbewaking. Het was tot die tijd n.l. zo, dat er in September practisch geen man onder de wapenen was. Eerst in October kwam de nieuwe lichting op, die pas tegen Januari geoefend genoemd kon worden. Generaal Reynders zag in, dat deze toestand eventueel rampzalige gevolgen zou kunnen hebben, en met medewerking van de ministers Van Dijk en Colijn werd hierin verandering gebracht.

Zo'n man hadden wij nodig toen de internationale toestand veroorzaakte dat overal om ons heen de bewapening werd opgevoerd; zo'n man hebben wij gelukkig nu op de hoogste plaats van de legerleiding, nu onze onafhankelijkheid met alle macht moet worden verdedigd. Zijne Excellentie Reynders heeft een zeer heldere blik op ingewikkelde kwesties, hij houdt er niet van lang over een oplossing te doen, hij hakt de knopen door, en naderhand blijkt dan altijd dat zijn beslissing de juiste was. Hij heeft nimmer naar de gunst van wie ook gestreefd. Er is een zekere overeenkomst in dit opzicht met wijlen generaal Snijders — die tijdens de wereldoorlog van 1914 — '18 de functie van opperbevelhebber van Land- en Zeemacht bekleedde — maar toch is er ook een groot onderscheid tussen deze twee mannen van karakter; generaal Snijders was stroef, bij het stugge af, een man van staal en ijzer. Generaal Reynders is daarentegen in de eerste plaats de volte militair, wiens stemming gemakkelijker te peilen, is, hij is bewegelijker, minder gesloten, maar niettemin als Snijders een man van een sterk karakter en een onbuigzame wilskracht.

Niet velen zullen hebben opgemerkt dat er een verschil is geweest in de benoeming van den Opperbevelhebber nu en in 1914. Werd generaal Snijders benoemd op voordracht van de ministeries van Oorlog en Marine, thans werd de Opperbevelhebber voorgedragen door de raad van ministers, hetgeen ongetwijfeld aan zijn gezag ten goede komt, daar nu de gehele regering achter deze benoeming staat.

Zo staat het dan wel vast, dat het Opperbevel is toevertrouwd aan den beste onzer officieren, die het volle vertrouwen heeft van het leger en van de regering, en die dat bij nadere kennismaking ongetwijfeld ook in brede lagen van ons volk zal winnen. Iemand met een schitterende staat van dienst, die op 55-jarige leeftijd reeds de hoogste militaire post bekleedde, die in vredestijd te bereiken is, die van Chef van de Generale Staf, thans Opperbevelhebber is van het door hemzelf opgebouwde leger. Niet alleen Zijne Excellentie zelf, ook ons volk kan gelukgewenst worden met deze benoeming.

EEN VAKGELEERDE VOOR EEN BETERE GEZINSPOLITIEK.

Prof. Boudijk-Bastiaanse, gynaecoloog aan de Amsterdamse Universiteit, heeft onlangs te Utrecht een rede gehouden over de daling van het geboortecijfer. Deze bij uitstek bevoegde spreker, wees op de achteruitgang van de geboortecijfers in de verschillende Europese landen, en zeide, dat het absoluut zeker is, dat wanneer hierin geen verandering komt, de blanke volkeren zullen uitsterven. Terwijl ook tengevolge van de daling der geboortecijfers de gemiddelde kwaliteit van het mensdom achteruitgaat.

Dat zegt geen politicus of propagandist voor het grote gezin, maar een vak-geleerde, een hoogleraar van een van de Nederlandse universiteiten.

Zijn waarschuwing, zo voegt de N. Tilb. Crt., hier aan toe, heeft des te meer betekenis nu de blanke volkeren, de achteruitgang van de bevolking nog gaan bespoedigen door het uitmoorden van elkanders jonge en jongere mannen en door luchtbombardementen waarschijnlijk ook van vrouwen en kinderen.

De Amsterdamse hoogleraar betoogde intussen nog meer. Hij richtte ook een verwijt tot de overheid ook in ons land, die door het nalaten van maatregelen ter tegemoetkoming van het grote gezin en zelfs door het treffen van maatregelen ten koste van het gezin, de gezinsvorming zo moeilijk en zwaar maakt.

Prof. Boudijk-Bastiaanse zeide hierover letterlijk het volgende:

„Volgens velen zouden strenge economische maatregelen genomen moeten worden tot bereiking van het doel (ophouden van de daling en stijging der geboorten). Persoonlijk voel ik hiervoor zeer sterk, niet alleen om het doel te bereiken, maar ook omdat degenen die niet alleen aan zich zelf, maar ook aan staat en maatschappij denken en hiervoor een offer willen brengen, recht op beloning hebben". Zoals u allen weet, is in werkelijkheid op het ogenblik juist het tegengestelde het geval.

Ieder kind dat geboren wordt, brengt nieuwe, vaak zware lasten mee, en des te zwaarder, naarmate zijn erfelijke aanleg gunstiger is (de professor doelt hier natuurlijk op de langdurige opvoedings- en onderwijslasten, die bij enigszins gegoede families het karakter van een straf-onteigening hebben gekregen).

„Ik vrees — zegt de geleerde ten slotte, en dat is eigenlijk een heel ernstige beschuldiging, dat de overigens volkomen is verdiend — dat er nog wel enige tijd overheen zal gaan, voordat de overheid het onbillijke en foutieve hiervan zal inzien en tot ingrijpende maatregelen zal overgaan".

Aldus deze hoogleraar.

Waar blijven nu die liberale couranten en politici, die wanneer van kath. zijde werd aangedrongen op de dringende noodzaak om ter wille van de Nederlandse nationale belangen, dit kwalificeren als het behartigen van een kath. partijbelang?

Het is te hopen, dat het ernstig waarschuwend woord van dezen Amsterdamsen hoogleraar tot deze politici en hun aanhangers iets zeggen zal.

Te Berlijn, evenals in andere steden, worden de nieuwsblad-kiosken druk bezocht.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

BERICHTEN UIT BUITENLAND.

De Siegfriedlinie wordt bedreigd door overstromingen.

Hitler zal deze week naar het Westfront vertrekken.

Finland evacueerde enkele steden in verband met de toestand.

Volgens Engels bericht zou Admiraal Raeder uit de dienst getreden zijn.

Zweden en Noorwegen hebben extra contingenten opgeroepen.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Binnenkort zullen vierduizend gemobiliseerde vrijwillige landstormers naar huis keren.

Naar thans officieel wordt vernomen, heeft oudminister Colijn zijn senaatsbenoeming aangenomen.

Moscicki, de vroegere President van Polen.

Henderson, de vroegere Engelse ambasadeur te Berlijn.

UIT DE HELDHAFTIGE BURGEROORLOG.

Episoden uit de verdediging van het Alcazar.

Men herinnert zich misschien nog het ontroerende feit, dat de naam van den tegenwoordigen generaal Moscardo, den verdediger van het Alcazar, voor immer zal laten voortleven.

Tijdens de eerste dagen van het beleg functionneerde de telefoon daar nog. En aldus werd hij op zekere morgen opgebeld. Door zijn vijftienjarig zoontje. De knaap deelde mee, dat hij in handen der roden gevallen was en dat dezen hem presten om bij zijn vader op de overgave van het kasteel aan te dringen. Wat moet ik doen, zo vroeg hij. En de vader aarzelde op dat supreme ogenblik van zijn leven geen seconde. Roep: Leve Christus Koning! Leve Spanje! en sterf als een Spanjaard, was het antwoord. De raad werd opgevolgd; de knaap werd vermoord.

Men denkt aan die bijzonderheid terug, wanneer men nu een en ander hoort over de ondergang van het heiligdom van O. L. V. de la Cabeza, dat, evenals het Alcazar, lang met de uiterste hardnekkigheid werd verdedigd, maar tenslotte viel.

In dit heiligdom had zich een handjevol Spanjaarden verschanst, dat door de roden werd belegerd. Tijdens de eerste dagen van het beleg zonden dezen parlementairs naar de toegangspoort, die begeleid werden door mevrouw Rueda, moeder van een luitenant, die zich in het heiligdom bevond. Zij vroegen den luitenant te spreken en deze verscheen, vergezeld van den heer Cortes den kapitein, die de verdediging zo lang vol zou houden. Ieder kan zich de gevoelens wel schilderen, die moeder en zoon te trotseren hadden toen zij elkaar onder deze omstandigheden terug zagen. Mevrouw Rueda had ook een brief voor den luitenant. Deze echter, veronderstellend, dat de inhoud ervan door den vijand gedicteerd was, weigerde eerst hem in ontvangst te nemen. Hij nam hem tenslotte aan, maar weigerde hem te openen. Hij gaf hem aan zijn kapitein en na korte ruggespraak met den getortureerden zoon, scheurde Cortes hem ongeopend in stukken.

12 Februari 1937 werd luitenant Ruano op zijn beurt door den luidspreker opgeroepen. Zijn moeder was in handen van den vijand gevallen en de oude dame bad nu haar zoon zich over te geven. Deze echter antwoordde, dat hij ter aarde geen andere familie meer bezat dan de mannen, die met hem in het heiligdom van O. L. V. opgesloten waren en aldus sprongen ook deze onderhandelingen op de onbuigbare Spaanse wilskracht af. De rampzalige luitenant Ruano moest echter nog aanschouwen, hoe zijn oude moeder op ruwe wijze door den vijand werd weggevoerd.

Tenslotte probeerden de belegeraars het nog eens met den broeder van den kapitein Cortes. Deze werd, na wederzijds staken van het vuur, in de vesting toegelaten, maar ook hij kreeg een antwoord, niet ongelijk aan dat, dat Ruano aan zijn moeder gaf. Kapitein Cortes gaf echter het bevel, dat van dat ogenblik op ieder, wie het ook wezen mocht, geschoten zou worden, die in de buurt van de veste kwam.

Op 1 Mei 1937 deed kapitein Cortes per heliograaf aan Franco weten, dat de verdediging van de puinhopen van Cabeza niet lang meer duren kon maar, dat het hele garnizoen bereid was liever te sterven dan de vlag te strijken. In de middag van de volgende dag begon een grote massa lichte en zware artillerie een lawine van vuur over de belegerden uit de braken. De orkaan duurde een paar uur lang en toen kropen 12 Russische tanks uit hun schuilhoeken. Zij leidden een aanval in, die de laatste zou wezen.

De 14de en 16de internationale brigade, onder commando van majoor Carton, drongen de puinhopen binnen, waar zij o.a. den verdediger, kapitein Cortes, gewond aantroffen. Cortes werd naar een wijnberg in de buurt gebracht en daar de volgende dag vermoord. Men sloeg den hulpelozen man met een steen het hoofd in.

De vraag is nu, wat uit de zeer vereerde beeltenis van O.L.V. de la Cabeza geworden is. Men heeft die beeltenis niet teruggevonden. maar men hoopt dat eerlang toch te doen. Het schijnt n.l. dat zij reeds tijdens de eerste dagen van het beleg door een paar karabiniers begraven werd om aldus de uiteindelijke redding te verzekeren. Deze karabiniers zijn echter allen gesneuveld en hebben hun geheim met zich mee genomen.

O.L.V. de la Cabeza bezat, naar Spaanse zede, niet minder dan dertig mantels; waaronder er zijn van historische en artistieke waarde. Vóór het beleg begon, was de toenmalige burgemeester van Andujar in het heiligdom verschenen om deze mantels, de kroon en alle overige kostbaarheden naar het gemeentehuis te transporteren. Sintemaal de burgemeester communist van overtuiging was, valt het makkelijk te raden met welk doel. Alle kostbaarheden waren dan ook dadelijk verdwenen. Van de kroon weet men slechts, dat zij naar Valencia werd gestuurd. De mantels bleven echter, waar ze waren. Dat is te zeggen, de dappere timmerman Mariano Martinez wist er raad mee. Vaststellend, dat deze voorwerpen langzamerhand in vergetelheid waren geraakt, lichtte hij er telkens één op, die hij in bewaring verstopte. De man zette daarbij natuurlijk zijn leven op het spel, maar alles liep goed af en 29 van de mantels hebben nu het daglicht teruggezien. Slechts die, welke in 1917 door koning Alfons geschonken werd, ontbreekt. Op ongeveer gelijke wijze werd het boek gered, waarin vorstelijke pelgrims naar O.L.V. de la Cabeza hun handtekening pleegden te zetten.

DUITSLAND EN DE OOSTERSE GEBIEDEN.

Wie iets begrijpen wil van de rol, die het Deutschtum in de Oostzee gespeeld heeft, speelt en nog spelen zal, dient kennis te nemen van het „Deutsche Haus", de Duitse of Teutoonse ridderorde, die, tijdens de kruistochten in het Heilig land ontstaan, uiteindelijk als belangrijkste taak de kerstening van Pruisen kreeg. Dat onze Floris V, „der Keerlen God", bij het vervullen van deze vrome taak, met de sterke arm, zijne riddersporen verdiende, is een minder bekend feit, maar bewijst slechts dat het Duitse Huis ook in Nederland vertakkingen had.

De vinding monnik-krijgsman is zeker de meest sublieme poging ooit gedaan om de krijg te heiligen en het wapengeweld — onvermijdelijk in deze boze wereld — te onderwerpen aan de christelijke zedewetten. Gezien de zwakheden der menselijke natuur is deze poging verrassend goed geslaagd en geen christen blamere zich ooit door zich te schamen voor de wapenfeiten van de ridders van de Tempel, het Hospitaal of van het Duitse Huis Sanct Marien van Jerusalem.

De Ridders in Palestina.

In de dagen dat Frederik Roodbaard aan het hoofd van 10.000 man optrok om andermaal Jerusalem uit de handen der ongelovigen te wringen, waren de ridders van de Tempel en het Hospitaal, meest Fransen en Italianen, reeds ruim zeventig jaar werkzaam in Palestina. De Duitse ridders vormden met hun huis Sanct Marien te Jerusalem een onderdeel van het Hospitaal, maar hun huis — autonoom geworden — zou de bakermat worden van de grootste geestelijke ridderorde, die het Westen gekend heeft en die zich zowel op het gebied der ziekenverpleging als op het slagveld met roem overladen heeft.

Op verzoek van den keizer nam de Paus de Duitse orde in bescherming, door haar autonoom en souverein te verklaren. Vanaf dat ogenblik had zij slechts twee heren — in het wereldlijke de keizer, in het geestelijke de Paus. Tijdens de godsdienstoorlogen der zestiende en zeventiende eeuw is de orde in twee stukken uit elkaar gevallen — een katholiek en een protestants. De burcht te Gemert in Noord Brabant behoorde tot de katholieke tak en dank zij het feit dat deze souverein bleef, was in deze burcht gedurende de gehele Tachtigjarige Oorlog tot aan de Franse Revolutie toe het enigste seminarie gevestigd voor de opleiding van katholieke priesters in de Nederlanden.

Al heel spoedig na haar stichting kreeg de orde huizen in Italië, op Sicillië en ook aan de overzijde der Alpen. De zetel der Zuid-Nederlandse Balije werd Maastricht, die der Noord-Nederlandse — die tot de Reformatie zou overgaan — Utrecht. Zo kon het dat wijlen prins Hendrik tot deze Balije behoord heeft, die in alleszins gewijzigde vorm nog in onze dagen bestaat.

De huizen der orde, de ordensburchten, waren als evenzovele depôtbataljons, waarin de jonge ridder-monniken werden samengebracht en voorbereid voor hun taak, die hun in het Heilig Land wachtte.

Maar zeer dikwijls waren deze recruten er in zo grote getale aanwezig — omdat de doorzending naar het Oosten niet mogelijk was — dat de grootmeester er geen raad mee wist.

Dankbaar aanvaardde de orde dan ook in 1211 het verzoek van den Hongaarsen koning om aan zijn Oogstgrens burchten te bouwen om zijn land te beveiligen tegen de invallen der heidense Cumanen of Roemenen. Zij bouwden in het hun toegewezen land zeven ordensburchten, waarna het tot op heden Siebenburgen heet — eerst het vredesdictaat van Trianon zou het aan Roemenië toewijzen, dat er geen enkel historisch recht op had.

Een nieuwe taak.

Koning Andreas nam de orde het land echter weer af, nadat deze het helemaal voor hem in orde had gemaakt — alle pauselijke protesten ten spijt. Maar de Heilige Vader gaf haar dra een nieuwe taak.

De heidense Pruisen — niet de voorvaderen der tegenwoordige als is een deel hunner in deze opgegaan — deden voortdurend invallen in de katholieke Duitse grenslanden van het „Reich".

De Polen zagen geen kans daar een einde aan te maken, de Duitse keizer had het te druk met een kruistocht tegen de Saracenen en daarom schreef de Paus ook een kruistocht uit tegen de Pruisen, waarvan het Duitse Huis de leiding kreeg.

Keizer en Paus namen echter beiden de Pruisen van te voren reeds in bescherming — zij zouden na hun bekering niet onderdrukt mogen worden en al hun vrijheden, rechten en eigendommen moeten behouden. Helaas hebben de Pruisen zich niet vrijwillig onderworpen — gewapenderhand heeft de orde hun gehele land moeten veroveren, in een jarenlange strijd. Zo werd Pruisen een eigen land der Duitse orde, dat de Pauselijke Stoel de status gaf van „een erfdeel van Sint Petrus". [illegible]

De Polen, die zelf de hulp van de orde hadden ingeroepen, machteloos als zij waren tegenover de wilde Pruisen, hebben niet meegeholpen om het land met nieuwe kolonisten te bevolken.

Wel Nederland of liever de Nederlanden. Hiervan getuigt nog het oude liedje „Naar Oostland zullen wij rijden, al over die groene heide, daar woont er mijn zoete lief" en het feit, dat Vondel den engel Gabriël tot Gysbrecht van Amstel laat zeggen, dat hij uit het brandende Amsterdam en voor de wrekers van de moord op Floris V moet vluchten naar „het vette land van Pruis"!

De combinatie klooster-kazerne heeft in Pruisen de storm der Reformatie niet kunnen doorstaan.

De grootmeester ging over tot de nieuwe religie en het erfdeel van Sint-Petrus werd een gewoon wereldlijk hertogdom, dat tot erfelijke hertogen had de Brandenburgse Hohenzollern, die later Pruisische koningen zouden worden.

Maar eer het zover was hadden de Duitse ridder-monniken het kruis geplant in Lithauen, Letland en Estland — tot op de zuidelijke oever van de Finse Golf. Of liever hun voorhoede: de Zwaardbroeders ,ridder-monniken als zij, die zich, nog niet half klaar met hun werk, in de Duitse of Teutoonse orde lieten opnemen.

Na de Reformatie verwereldlijkt is de Duitse Orde in deze drie staten, de zogenaamde Baltische, de altische adel geworden. Tot aan de ineenstorting van Rusland in de wereldoorlog heeft deze er een hoogstbelangrijke rol gespeeld en met hem de vele Duitsers, die er vooral in de steden woonden, welke als gevolg der Duitse kolonisatie en overzeehandel in de middeleeuwen gesticht waren.

Na 1919.

Op de ineenstorting van Rusland volgde die van Duitsland en te Versailles kreeg Duitsland in het Oosten geheel nieuwe grenzen — die Engeland tot voor zeer kort nimmer heeft willen garanderen! Zo raar zagen zij er volgens de Engelse staatslieden uit.

Polen stond van de doden op en hoewel Clemencau het Danzig toegedacht had, kreeg dit land deze stad niet. Het oude land der Duitse Orde werd van het „Reich" losgeknipt en dit daardoor in tweeën verdeeld. Hoe men ook over de rechtsgronden denken moge, die dit al dan niet zouden billijken, men zal het allicht met elkaar eens zijn, dat dit een wel zeer zonderlinge constructie was die noodzakelijk moeilijkheden moesten geven.

Tenzij Polen en Duitsland een voor beide partijen aannemelijke oplossing zouden vinden welke niet gelukte.

De Baltische Staten.

Als gevolg van de spanningen, die dit probleem in het leven hebben geroepen, verheugen Lithauen, Letland, Estland en Finland zich op heden van de zijde van alle bij het geval betrokken mogendheden in een buitengewone en ietwat ongezonde belangstelling.

Wat voor deze staten natuurlijk verre van prettig is. Hoe minder front-pagina een klein land in de wereldpers heeft en hoe minder de grote persbureaux zijn naam vermelden, hoe rustiger men er leeft en hoe beter de slaap der staatshoofden, ministers en generaals er is.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van "De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Punda — Otrabanda 3—0.

Inschrijvingen: SPARTA, A. R. Corea.
HERCULES, junior leden, C. Hansen en J. La Paz.

Afschrijvingen: HERCULES, J. Capriles.

ELFTALOPGAVEN OVER DE MAAND OCTOBER 1939

ARSENAL: C. E. Sambo, C. H. Marques, D. Penha, E. G. Lopez Penha, M. A. Penha, J. E. Isebio, L. A. Victorino, E. V. Thielman, R. Semeleer, M. F. Martina, O. D. Lopez Penha.

ASIENTO: Ongewijzigd.

ATLETICO: Ongewijzigd.

D.C.C.: ????????

HERCULES 1: L. Lourens, E. Atalida, A. Franka, H. Weber, A. Ys, E. Laken, M. Scorrea, R. Medema, P. de Haas, . Curiel, R. Jansen

HERCULES 2: E. Nepomuceno. J. Haseth, M. Meulens, O, Royer, J. Ilario, S. Crispo, O. Willems, J. Regales, P. Faneyten, F. Lasten, V. Troeman.

HOLLANDIA 1: A. van Rij, A. Jacob, A. v.d. Schoor, T. Koppelaar, J. Garret, C. van Buuren, P. Slegtenhorst, G. J. Weyers, J. Hick, A. C. J. H. Krul, G. Mensink.

HOLLANDIA 2: P. A. Blom, P. de Pagter, H. de Graaf, J. P. C. van Mechelen, J. Gast, T. Goedendorp, C. Kraayenveld, S. Krul, A. Voets, J. van Loon, K. A. Dommissen.

JONG CURAÇAO: M. Martinez, E. de Lannoy, A. Cras, E. Rosina, E. Josefa, E. de Windt, J. Ramulfo, A. Janga, A. Pietersz, A. J. Daantje, C. Williams.

JONG HOLLAND 1: V. Senior, O. Troeman, M. v.d. Gen, W. Leers, A. Sentiago, E. Leonora, R. Maduro, J. Ramirez, G. Pardo, J. Leonora, H. Royer.

JONG HOLLAND 2: J. Pinedo, A. Chacuto, D. Kram, E. Calmes, M. Pardo, A. Granville, Ch. Haseth, P. Jansen, J. Moesker, J. Scorrea, A. de Langeli, P. Martha, E. Maduro, O. Rock, A. Rosina, S. Gomez, H. Kelie, E. Rosalina, F. Fingal, S. G. T. da costa Gomez, G. Genaro.

SPARTA: M. Damasco, E. E. de Lannoy, F. Willems, A. Martina, P. E. Martis, E. Faneyte, C. Raaps, E. J. Virginie, P. Cijntje, R. Scorrea, H. B. Hatot.

len, A. Thode, B. Isenia, J. Paulina, J. Nahr, R. Rosina, R. Nahr, D. Con- [illegible]

SCHERPENHEUVEL 2: Z. Minnoy.

SCHERPENHEUVEL 1: Th. Newton, E. Rosina, J. P. Coffie, O. Hoe-

S.U.B.T. 1: C. W. Grovell, L. Jandroep, A. J. Maduro, M. Davelaar, R. Hernandez, E. Ruiz, J. Pietersz, F. Jansen, C. Bosch, M. Hernandez, R. Bernabela.

SU.B.T. 2: Ch. Salcedo, Ch. Reyes, F. Doran, M. de Castro, H. T. Bakhuis, J. C. Jacob, J. Peloz, E. de Castro, F. Hernandez, V. Evertsz, P. Ilario,

TRANSVAAL: Ongewijzigd.

VOLCANIA: A. Kani, A. Damasco, J. Manuel, C. Martinez, S. de Jesus, L. Schoop, C. Cominencia, S. de Jong, C. Rannes, W. Felida, E. Fermin.

R.C.C.: Ongewijzigd.

VOLHARDING 1: L. E. Thomas, A. Meerens, M. Henriquez, M. Vos, I. B. Isdiora, D. van Ecks, M. Vidal, M. Laurens, J. Royer, A. de Castro, E. Rondijk.

VOLHARDING 2: A. L. Uranie, J. Marquez, J. Selacio, M. Gonzales, J. de Wind, F. Francisca, P. Tromp, S. Scarbaai, J. Scorrea, G. Frans, F. Laurens.

WILLEMSTAD: ????????

De Verenigingen D.C.C. en WILLEMSTAD is een boete opgelegd van ƒ 2.50 ingevolge Art. 8 lid 5. R. C. W.

De uitgeloofde prijs van ƒ 25.00 voor het goed raden van de uitslag van de PUNDA — OTRABANDA WEDSTRIJD is gewonnen door de heer MANUEL PENSO, Fleur de Marie 23.

In voorspoed zeggen wij: „de tijd gaat snel" in tegenspoed: ,de tijd gaat traag" en wij geven er ons nauwelijks rekenschap van, waarheen hij gaat en wij met hem.

De lagere standen hebben het zo nodig om van de hogere standen te leren; maar de hogere standen hebben het nog veel meer nodig om van de lagere standen te leren.

De jeugd stort tranen zonder leed, de ouderdom kent leed zonder tranen.

De stroom van de tijd kent vertragingen noch vernellingen. Onverstoorbaar is zijn altijd eendere maatgang, onveranderlijk zijn richting naar de grenzenloze oceaan der eeuwigheid.